

Col·lecció Nacional d'Art Contemporani

(Adquisicions 2025 – Pla Integral de les Arts Visuals)

**Proposta de la comissió per a l'adquisició i la
Patrimonialització de l'art contemporani**

Juny 2025

PAULA ARTÈS

Molins de Rei, 1996

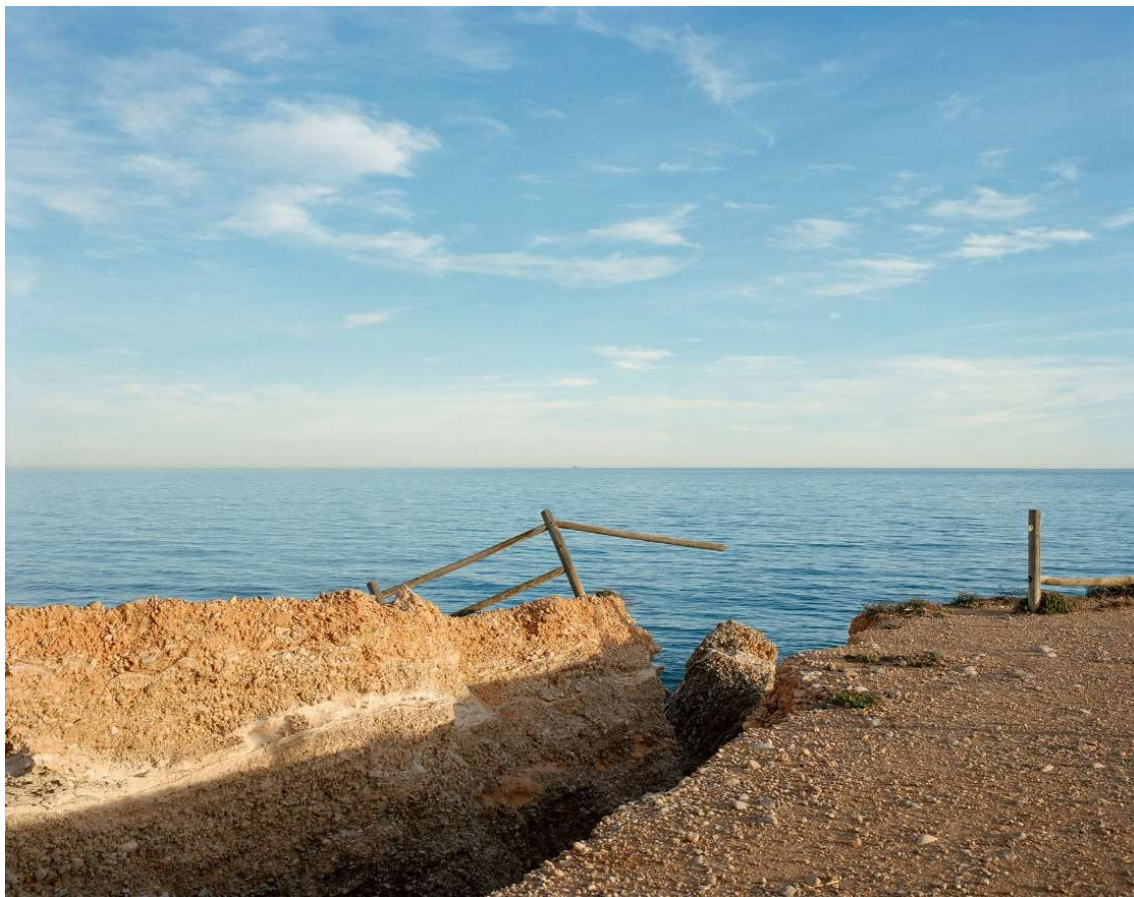
Artista i fotògrafa compromesa amb la visibilització i qüestionament dels espais ocults de poder, la seva pràctica parteix d'una investigació rigorosa per desvelar estructures de control sovint invisibles. Graduada en Fotografia i Creació Contemporània, ha desenvolupat una trajectòria sòlida i reconeguda tant a nivell nacional com internacional.

El 2025 presenta dues obres noves: *El palco de honor*, a l'exposició col·lectiva del centre d'art Santa Mònica comissariada per Cabo San Roque i Enric Puig, i *El cabal del riu*, al Museu Habitat sota la curadoria de Manuel J. Borja-Villel. També exposa *Qui té el poder* al Festival de la Imagen de Colòmbia, després del seu pas pel Festival Panoràmic.

El 2024 guanya el Premi Art Nou a la millor exposició amb una mostra a la galeria Àngels Barcelona, que des d'aleshores la representa. Ha exposat a ARCO, al Centre d'Art Lo Pati i en projectes col·lectius com *Antibiografia*, comissariat per Alexandra Laudo. També ha participat en exposicions al Centre Grau-Garriga de Sant Cugat, al Morera. Museu d'Art Modern i Contemporani de Lleida, a Mapfre Tenerife i altres espais destacats.

Ha publicat el fotollibre *Fuerzas y cuerpos* mitjançant micromecenatge, seleccionat a PhotoEspaña, Unseen Amsterdam, Sala d'Art Jove, VEGAP i OSIC. La seva obra forma part de la Col·lecció Nacional de Fotografia de la Generalitat, amb dipòsits al Morera. Museu d'Art Modern i Contemporani de Lleida i a la Fundació Mapfre.

Ha estat nominada a premis com el Gabriele Basilico Prize (2025), el C/O Berlin Talent Award (2024) i el MAST Foundation (2023). També ha realitzat residències al HISK (Bèlgica) i a Baladre (Lo Pati), i ha comissariat exposicions al Museu de la Música i la Fundació Toni Catany.

Títol: ENERGIA SUBMERGIDA

Any: 2024

Tècnica: Fotografies analògiques, 36 registres de sismògraf, un vídeo, dos àudios i diversa documentació del projecte

Dimensions: 2 fotografies 50 x 40cm + 7 fotografies 55 x 70cm + 1 fotografia 70 x 90 cm + 2 fotografies 130 x 100 cm

Procedència: Galeria Àngels Barcelona

Dipositari: Museu d'Art Modern de Tarragona

Preu: 18.560,00 € + 21% IVA (3.807,60 €) = 22.457,60 €

El projecte de Paula Artés ha tingut un fort impacte territorial, especialment per la seva exposició al Centre d'Art Lo Pati i a la Galeria Àngels Barcelona, on va rebre el Premi Art Nou 2024. La seva obra es caracteritza per una dualitat visual: imatges estèticament atractives que amaguen relats profunds sobre estructures de poder. Amb una textura granulosa i una absència deliberada de presència humana, les seves fotografies evocuen espais suspesos en el temps que conviden a la reflexió.

En aquest projecte, Artés investiga el cas de la plataforma Castor, un dipòsit de gas natural que va provocar greus impactes ambientals i sismes a la costa del Montsià i el Baix Maestrat. L'artista revela les connexions entre empreses privades i l'Estat, exposant com el poder econòmic pot influir en la gestió pública. La seva obra esdevé una denúncia visual de les formes de control que operen de manera invisible en la nostra societat.

BESTUÉ / VIVES

Barcelona, 1980 / Barcelona, 1978

David Bestué i Marc Vives van formar el duet artístic Bestué/Vives entre 2002 i 2012. Es van conèixer a la Facultat de Belles Arts de la Universitat de Barcelona i van iniciar la seva col·laboració aquell mateix any. El seu treball es va centrar principalment en la performance, amb una mirada crítica i lúcida sobre la realitat, combinant humor intel·ligent i una estètica de baixa tecnologia.

Els seus projectes es desplegaven en diferents escales: des de l'àmbit íntim (*Acciones en casa*), passant per contextos socials (*Acciones en Mataró*), fins a reflexions de caràcter més universal (*Acciones en el Universo*). Aquest enfocament els va permetre explorar les relacions entre cos, espai i estructura social, sempre amb una actitud experimental i oberta.

Van iniciar la seva trajectòria amb *Acciones en Mataró* (2002), i el 2003 van rebre el Premi Miquel Casablanca. Al llarg de la dècada següent, van presentar obres en espais com el Centre d'Art Santa Mònica, el CA2M, el MUSAC, la Galeria Estrany-de la Mota, i van participar en esdeveniments internacionals com ARCO, la Biennial de Venècia (2009), Zendai Contemporary Art Space (Xangai) i la Galerie Crèvecoeur (París).

Entre les seves obres més destacades hi ha *Imágenes del fin del mundo*, *La Confirmación*, *Cisnes y ratas* i *The Human of the Future*. El 2012 van posar fi a la seva col·laboració per emprendre trajectòries individuals, deixant un llegat influent dins l'art contemporani espanyol per la seva capacitat de combinar crítica, poesia i acció.

Títol: ACCIONES EN EL CUERPO

Any: 2006

Tècnica: Objectes diversos de la vídeoinstal·lació (maniquís, crani, disfresses, etc.)

Dimensions: Variables

Procedència: Galeria Estrany de la Mota

Dipositari: MACBA. Museu d'Art Contemporani de Barcelona

Preu: 10.000,00 € + 21% IVA (2.100,00 €) = 12.100,00 €

La incorporació de les obres de Bestué/Vives reforça el diàleg entre art contemporani i performance, una línia fonamental dins la tradició artística catalana. Catalunya ha estat històricament un espai clau per a l'experimentació performativa, i el treball del duet s'inscriu en aquesta genealogia des d'una mirada contemporània i crítica.

Els objectes d'*Acciones en el cuerpo* no només tenen un alt valor artístic i conceptual, sinó que actuen com a testimonis físics d'accions efímeres, documentades a través de vídeo i fotografia. La seva adquisició enriqueix la Col·lecció Nacional que ja compta des de 2019 amb el registre fotogràfic i audiovisual de l'acció i permetria conservar i exhibir l'obra en la seva totalitat oferint una comprensió més completa de la mateixa i garantint la seva preservació en el temps.

Títol: ESTADO DE CAMBIO

Any: 2009

Tècnica: Vídeo

Dimensions: 6 m (loop)

Procedència: Galeria Estrany de la Mota

Dipositari: Fundació Apel·les Fenosa. El Vendrell

Preu: 10.000,00 € + 21% IVA (2.100,00 €) = 12.100,00 €

Estado de cambio és una animació en *stop-motion* de Bestué/Vives, produïda per l'Obra Social Caja Madrid. La peça combina objectes i plastilina en una transformació constant que genera una reacció en cadena, explorant la materialitat i l'efímer de les formes, eixos centrals en la seva recerca artística.

L'obra exemplifica la capacitat del duet per vincular vídeo, escultura i performance, posant en relleu el procés com a part essencial de l'obra. Aquesta dimensió mutable connecta amb la tradició de l'animació experimental i amb discursos contemporanis sobre la impermanència de les formes.

La seva incorporació a la Col·lecció Nacional d'Art Contemporani asseguraria la preservació d'una peça clau dins la trajectòria del duet, facilitant-ne l'accés per a investigació, exposició i mediació cultural. Seria una adquisició estratègica per reforçar la representació institucional de Bestué/Vives i garantir-ne la conservació en el patrimoni públic català.

CARLES CONGOST

Olot, 1970

Carles Congost és un artista visual català llicenciat en Belles Arts per la Universitat de Barcelona el 1994. La seva obra es caracteritza per una mirada crítica i irònica sobre la cultura visual contemporània, amb una estètica que beu del món de la moda, la música, la publicitat i la televisió. Congost utilitza mitjans com el vídeo, la fotografia, el dibuix, l'escultura i la música per explorar temes com la identitat, la cultura adolescent, la comunicació i els codis de la cultura popular.

Des de mitjans dels anys noranta, desenvolupa també una faceta musical sota l'àlies *The Congosound*, amb la qual compon i produeix peces que sovint formen part de les seves instal·lacions audiovisuals. El seu treball s'ha associat amb la "cultura de club" i amb una estètica retro i *low-tech*, tot i que amb el temps ha evolucionat cap a produccions tècnicament més sofisticades.

Ha exposat individualment en institucions com el MUSAC de Lleó, el MNCARS i La Casa Encendida a Madrid, l'Espai 13 de la Fundació Miró, el centre d'art Santa Mònica i Fabra i Coats a Barcelona. A nivell internacional, ha participat en col·lectives al PS1/MOMA de Nova York, Hamburger Bahnhof de Berlín, Palais de Tokyo de París, IMMA de Dublín, i la Biennial de Nicaragua, entre d'altres.

Congost és considerat una figura clau en la videocreació catalana contemporània, hereu de l'art conceptual i amb una obra que combina crítica social, humor i una gran sensibilitat estètica

Títol: SIMPLY THE BEST

Any: 2016

Tècnica: Vídeo color HD

Dimensions: 22 min

Procedència: Galeria House of Chappaz

Dipositari: MACBA. Museu d'Art Contemporani de Barcelona

Preu: 22.000,00 € + 21% IVA (4.620,00 €) = 26.620,00 €

L'obra *Simply the Best* de Carles Congost representa una aportació rellevant a la videocreació contemporània per la seva capacitat de combinar crítica social, cultura pop i narrativa audiovisual amb una gran sofisticació formal. Produïda per a la Manifesta 11 a Zuric, aquesta peça exemplifica l'habilitat de l'artista per generar relats complexos a partir de situacions aparentment quotidianes, com la vida d'un bomber suís. Amb un enfocament irònic i simbòlic, Congost aborda temes com el treball, la llibertat econòmica, la identitat i les contradiccions del primer món. L'ús del format de fals documental i la inclusió d'elements com el cor de gòspel o la figura de Tina Turner aporten múltiples capes de lectura que enriqueixen l'experiència del visionat.

L'adquisició d'aquesta obra permetria incorporar al fons una peça clau de l'art català recent, amb projecció internacional i plena vigència conceptual. A més, reforça el compromís amb pràctiques artístiques que reflexionen sobre la societat contemporània des d'una mirada crítica i innovadora.

PEP DURAN

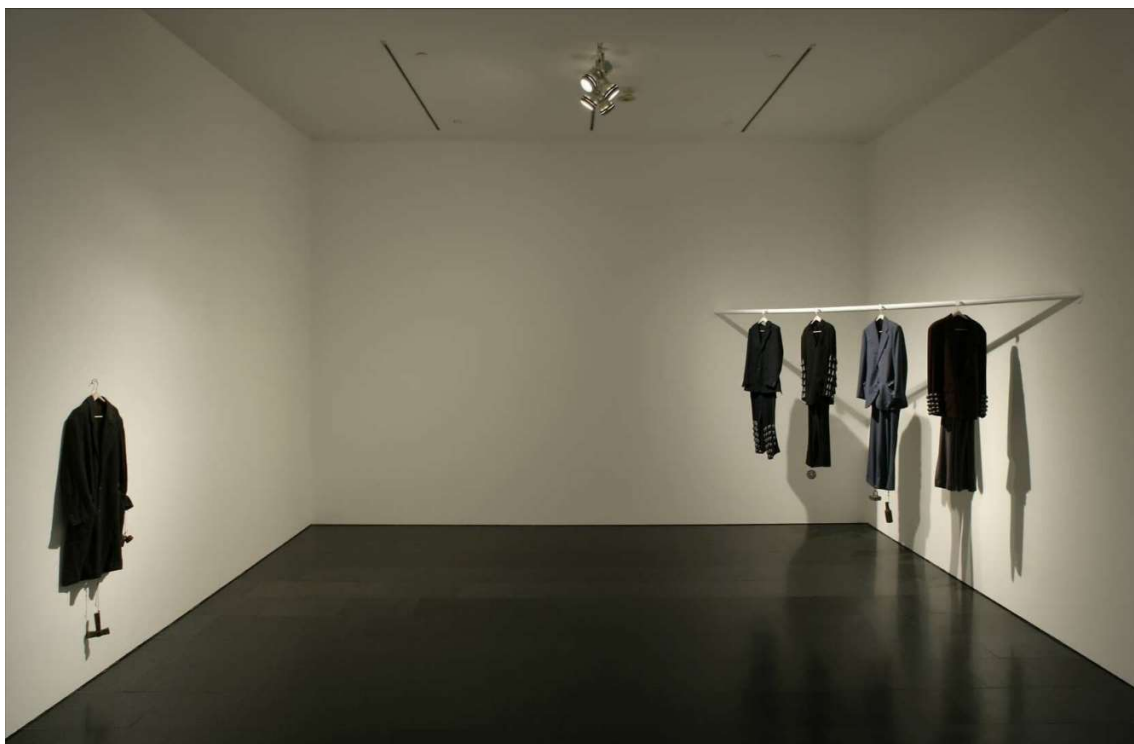
Vilanova i la Geltrú, 1955

Pep Duran és un creador multidisciplinari format en Escenografia a l'Escola Superior d'Art Dramàtic de Barcelona. La seva trajectòria artística s'ha desenvolupat en paral·lel entre l'escenografia teatral i cinematogràfica i la pràctica artística contemporània, fet que li ha conferit una profunda consciència de l'espai i de la presència física dels objectes i cossos en ell.

Ha creat escenografies per a institucions com el Teatre Lliure, el Teatre Nacional de Catalunya, el Teatre Romea, l'Espai Brossa i el Teatro de la Zarzuela de Madrid. També ha treballat com a director artístic en pel·lícules de directors com Jaime Camino, Pere Portabella i Francesc Betriu. Aquesta experiència escènica es reflecteix en les seves instal·lacions i escultures, on explora les nocions de construcció, representació i teatralitat.

La seva obra ha estat exposada en espais com l'Espai 10 de la Fundació Joan Miró, la Sala Metrònom, La Virreina, la Capella MACBA i el Teatre Nacional de Catalunya, així com en centres internacionals a Sant Sebastià, El Salvador, Costa Rica, Panamà i Mèxic. Entre les seves obres públiques destaca *Una cadena d'esdeveniments* (2011), instal·lada permanentment a la Biblioteca Central de la Universitat Autònoma de Barcelona.

La seva obra forma part de col·leccions com la Fundació La Caixa, la Fundació Vila Casas, la Col·lecció Suñol, Artium de Vitòria, Waddington Galleries de Londres i el MACBA. Amb una mirada crítica i poètica, el seu treball articula espai, cos i memòria, i ofereix una reflexió profunda sobre la representació i la construcció simbòlica de la realitat.

Títol: ESOTRO S/T

Any: 1999

Tècnica: Teixit, plom, vidre, metall i fusta

Dimensions: Mides diverses

Procedència: Artista

Dipositari: MACBA, Museu d'Art Contemporani de Barcelona

Preu: 18.000,00 € + 10% IVA (1.800,00 €) = 19.800,00 €

Les obres *Esotro s/t* i *Pare/mare (Esotro)* de Pep Duran són exemples destacats de la seva recerca sobre l'espai, la memòria i la representació. Amb una trajectòria que combina escultura, instal·lació i escenografia, Duran ha contribuït decisivament a la renovació del llenguatge tridimensional a l'escena catalana contemporània.

A través de la sèrie *Esotro*, l'artista proposa una reflexió sobre l'absència i el buit, mitjançant objectes carregats de significat com vestits i abrics, que evocuen la presència del cos i la seva empremta emocional. Aquestes peces articulen un espai simbòlic on convergeixen el record, el trànsit i allò inacabat, tot creant una escenografia íntima i evocadora.

El títol de la sèrie, fusió de “eso” i “otro”, sintetitza la tensió entre allò visible i allò que resta ocult, un dels fonaments conceptuals de la seva obra. Aquest treball és un exemple significatiu de les seves característiques posades en escena on, a través d'una contínua fragmentació i reconstrucció de petites porcions de l'experiència quotidiana, crea una nova realitat que posa de relleu l'existència de l'absència i del no-espai.

LEONARDO ESCODA

Tortosa, 1956-2022

Leonardo Escoda va ser un artista i docent amb una trajectòria de més de 40 anys marcada per l'experimentació i la recerca constant en el camp de les arts visuals. Es va llicenciar en Belles Arts amb especialitat en Pintura a la Universitat de Barcelona, on també es va graduar en Gravat i Tècniques d'Estampació, així com en Conservació i Restauració de Béns Culturals Mobles. Va continuar la seva formació com a doctorant en pintura per la mateixa universitat. A més, va ser becat pel Centre de Restauració de Sant Cugat (CCR) de la Generalitat de Catalunya per a la restauració del Retaule de La Mare de Déu de l'Estrella de la Catedral de Santa Maria de Tortosa. La seva vocació docent el va portar a exercir com a professor titular de procediments pictòrics i dibuix a l'Escola d'Art i Disseny de la Diputació de Tarragona a Tortosa, centre que va dirigir durant dotze anys. Durant aquest temps, va impulsar una programació estable d'exposicions amb un enfocament contemporani i va crear el cicle de conferències Art i Creativitat a la fi del mil·lenni, així com la revista de restauració DERestaura.

La seva obra es caracteritza per una exploració constant de la imatge i la seva empremta, experimentant amb diversos llenguatges artístics. Mitjançant un discurs poètic i crític, transformava les imatges per capturar-ne l'essència i, sovint, fer-les desaparèixer. Com a creador i agitador cultural, va ser membre fundador de la UETE i va coordinar nombroses activitats i esdeveniments culturals a Tortosa i al territori, com la Primavera fotogràfica, el Festival de Jazz de Tortosa, Ebre Terra de Vent, EntreCultures, el Festival de Música Sacra i Tortosa Cruïlla, entre d'altres. Va co-dirigir la revista TD amb Albert Roig i Zoraida Burgos, i va participar en diverses publicacions com el monogràfic d'art i cultura sobre Tortosa a la revista El Temps, així com a ARS Nova i 2/2 Espacios públicos – dossier Catalunya. També va col·laborar durant dues temporades en el programa de ràdio Gent de l'Ebre d'Ona Catalana. Va assessorar i col·laborar amb institucions com la Delegació de Cultura i Joventut de la Generalitat de Catalunya a Tarragona i a les Terres de l'Ebre, l'IMACT de l'Ajuntament de Tarragona, el Museu d'Art Modern de la Diputació de Tarragona, el Museu de Valls i el Museu del Vent.

El seu compromís amb l'art contemporani es va reflectir en la comissió de diversos projectes, entre els quals destaquen Deslocalitzar – intervencions a l'espai públic pel desè aniversari de la UETE –, Espais socials, espais urbans al Centre Cultural de la Mercè de Girona, i Patrimoni i Contemporaneïtat. Fronteres i Cruïlles al Museu de Tortosa. També va formar part del consell assessor de la revista Transversal, va col·laborar amb les revistes Tresmall i Rels, i va co-redactar la proposta d'arts visuals del Pla Director de l'Antic Escorxador de Tortosa, actual Museu de Tortosa.

Amb una mirada sempre innovadora, va impulsar la consolidació de la programació cultural de l'Escola d'Art i va assumir nous comissariats artístics i culturals fins al 2008, deixant un llegat important en la difusió i promoció de l'art contemporani.

Títol: MALGRAT LA NIT SOLA / AL DESPERTAR D'UN MATÍ PÀL·LID / REFAIG ELS LÍMITS

Any: 2021

Tècnica: Mixta sobre tela (acrílic, paper, tela, grafit)

Dimensions: 3 peces de 150 x 150 cm c/u

Procedència: Hereva de l'artista

Dipositari: Museu de Tortosa o MAMT, Museu d'Art Modern de Tarragona

Preu: 4.500,00 € cadascuna x 3= 13.500,00 €, exempt d'IVA

Aquestes tres pintures formaven part de l'exposició, titulada *Sentir Música Callada*, produïda pel centre d'Art Lo Pati, on l'artista presentava trenta-dos quadres que conformaven una reflexió pictòrica profunda sobre la depuració, el silenci i la síntesi en l'art. Van ser creades durant la pandèmia i reflecteixen les emocions que l'artista va viure durant aquell període: la inquietud, la solitud, la introspecció i el redescobriment de la literatura i la música. Com ell mateix havia expressat buscava aconseguir en paraules d'ell "atrapar la meva realitat".

Amb aquestes obres, Escoda arriba a la plenitud de la seva trajectòria pictòrica i adopta una mirada sobre la pintura contemporània que la desproveeix d'elements superflus i narratius i portant-la a la seva essència més pura. Escoda busca depurar i despullar l'expressió artística, reduir-la a l'essència. El resultat són unes pintures amb moltes capes però poques pinzellades. Aquest procés de despullament i síntesi no és només una exploració formal, sinó també una manera d'abraçar el minimalisme del blanc sobre blanc.

NÚRIA GÜELL

Vidreres, 1981

Núria Güell es va llicenciar en Belles Arts el 2003 a la Universitat de Barcelona. Posteriorment va realitzar l'últim any de llicenciatura d'Arts Plàstiques a l'Institut Superior d'Art de l'Havana. Els anys 2008 i 2009, va formar part de la càtedra d'Art Conducta dirigida per Tania Bruguera al mateix Institut Superior d'Art. El 2012 va participar al programa d'estudis independents SOMA a Ciutat de Mèxic.

La seva pràctica artística intenta no donar respostes definitives, sinó mostrar els conflictes i contradiccions que es donen entre diferents realitats a partir del qüestionament d'evidències i convencions morals. Les seves obres, que sempre s'originen en algun conflicte social o polític, es componen de gestos i moviments que escapen a la representació. Això comporta normalment una acció legal o il·legal, que implica altres entitats i individus còmplices o no, i fer que aquests es moguin en una direcció no articulada prèviament.

Núria Güell ha estat la guanyadora el 2023 de la 10ª edició del Premi de videocreació (coproducció d'un projecte de videocreació entre els centres territorials del sistema públic d'equipaments d'arts visuals de Catalunya, Santa Mònica, Departament de Cultura i LOOP Barcelona) per treballar en la creació i producció d'una proposta videogràfica que es presenta l'any següent en el marc del Festival LOOP.

Títol: PARAULES D'AMOR. UN ASSAIG SOBRE LES PASSIONS

Any: 2024

Tècnica: Vídeo HD. Estèreo. Monocanal. 11 arxius d'àudio, protocol d'activació de la performance, vinil de tall, 11 arxius de text i 15 arxius d'imatges. Edició de 2 + 1AP

Dimensions: 52'26''

Procedència: ADN Galeria

Dipositari: Pendent

Preu: 25.000,00 € + 21% IVA (5.250,00 €) = 30.250,00 €

Paraules d'amor. Un assaig sobre les passions és un videoassaig basat en una lectura de poemes d'amor escrits i llegits per subjectes que al·leguen haver matat per amor, acció escènica que es va dur a terme a l'abril del 2024 en el Teatre Nacional de Catalunya. Amb la producció d'aquesta acció com a eix, el videoassaig ens proposa investigar la relació entre les produccions culturals occidentals al voltant de la passió amorosa i algunes de les conseqüències que aquestes representacions i discursos tenen sobre allò real dels cossos, tant en allò singular com en allò social.

La proposta inclou el vídeo produït en el marc de la 10ª edició del Premi de videocreació i tots els elements que van formar part del projecte expositiu tal com va ser formalitzat en la seva presentació a Fabra & Coats (15/11/2024-15/12/2025): el protocol d'activació de la performance, 11 arxius d'àudio i vinil de tall.

RAMON GUILLÉN-BALMES

Cornellà, 1954 – Barcelona, 2001

Ramon Guillen-Balmes va passar la seva infància i adolescència a Font Romeu, al Llenguadoc-Rosselló. Es va formar a l'Escola Llotja de Barcelona entre 1973 i 1978, i aquell mateix any es va integrar al Taller Experimental d'Arts Plàstiques. El 1980 va cofundar el Grup Usquam, juntament amb Elena Carbonell, Manel Civit i Pedro Saralegui, amb qui compartia una visió escultòrica basada en l'assemblatge de materials, més que en el buidatge de la matèria.

Els seus inicis artístics estigueren molt lligats al dibuix, però aviat va evolucionar cap a petites construccions en fusta i paper de seda blanc, materials que mantindria al llarg de la seva trajectòria. Aquestes primeres obres van donar pas a les Panòpies eòliques, peces de gran format pensades per ser mogudes pel vent. Durant els anys vuitanta, va exposar regularment a diverses ciutats catalanes com Barcelona, Reus, Sant Cugat i Cadaqués.

A partir de 1989, Guillen-Balmes va començar a fer de docent a l'Escola Massana. Aquell mateix any, amb el Grup Usquam, va rebre una beca per participar en el projecte *Artists from Barcelona. Eight Options* a Denver, Colorado. Durant els anys noranta, va presentar exposicions destacades com *Arqueologia d'artista* (1990) i *Objets trouvés* (1991), i va iniciar la seva sèrie de *Models d'ús*, objectes creats a partir de desitjos o necessitats de persones properes.

El 1994 va rebre una beca del Ministeri de Cultura per promocionar la seva obra a l'estranger, fet que el va portar a desenvolupar el projecte *Commandes* a Carcassona. L'any següent va començar a parlar de les "flames" a les seves llibretes, relacionades amb els *11 Modèles pour Sensi*, una sèrie basada en desitjos personals. El 1996 va crear *Petits exercicis dedicats*, homenatge a dotze dones artistes que admirava.

El 1997 va exposar àmpliament a Barcelona i al MACBA, i va iniciar el projecte *Models provisionals*, inspirat en nus fotogràfics antics. Després d'una residència al Canadà, va presentar *Les invitées* a Montreal (1999). En els darrers anys, va continuar produint *Models d'ús* i *Panòpies*, destacant obres com *Condicció d'artista. Segon model propi* (2001).

Ramon Guillen-Balmes va morir prematurament el desembre de 2001, als 47 anys. Des de llavors, la seva obra ha estat objecte de diverses revisions i exposicions col·lectives que han reconegut la seva aportació singular a l'art contemporani català.

Títol: COL·LECCIÓ D'OBRES DE RAMON GUILLÉN-BALMES

Any: 1990-1997

Tècnica: varies

Dimensions: varies

Procedència: Galeria Marc Domènech

Dipositari: Museu de Granollers

Preu: 30.000,00 € + 21% IVA (6.300,00 €) = 36.300,00 €

El lot de 46 obres de Guillen-Balmes recorre un període de temps reduït però molt fecund i representa pràcticament tot el seu univers plàstic. Un món caracteritzat per una mirada insòlita, allunyada dels cànons preestablerts i de receptes apreses, en el qual explora un terreny de formes insòlites, d'estranyes morfologies, que desperten sentiments contradictoris esperonats pel sensualisme inquietant de les seves imatges. El conjunt format per un grup extraordinàriament variat d'obres ens permet analitzar la seva manera d'entendre l'art des de la perspectiva del dibuix, l'escultura i la pintura, aquest darrer, un món pràcticament inèdit en ell donada la seva exigua producció pictòrica.

El lot és un magnífic exemple de com Guillen-Balmes trenca els límits, els supera i els re-significa, apel·lant sempre al cos i a tot allò que l'afecta física i anímicament. El resultat del procés és un mostrari d'artefactes a cavall entre l'útil i l'inútil, entre el possible i l'improbable que, lluny de guiar-nos per un camí establert, ens obre les portes a múltiples lectures que transiten entre l'objecte, la poesia i l'inconscient.

ANTONI MUNTADAS

Barcelona, 1942

Muntadas, nascut a Barcelona, viu a Nova York des de 1971. Va començar a treballar el vídeo i les instal·lacions a mitjans dels setanta, i continuà treballant amb fotografia, vídeo, instal·lació, àudio i intervencions urbanes.

L'obra de Muntadas ha desenvolupat des dels seus inicis –a principis dels anys setanta– una crítica constant cap als llenguatges i missatges dels mitjans de comunicació com clars instruments de poder. Des d'un primer moment va utilitzar el vídeo com una útil eina amb la qual dissectionar i fer visibles els mecanismes de comunicació d'allò que ell, referint-se a la televisió, va denominar 'media landscape'. Aquest genuí estudi i tractament el van convertir en un dels pioners en el camp artístic audiovisual.

Així mateix, Muntadas ha analitzat i qüestionat les relacions que s'estableixen entre el públic i el privat a través de les seves peces en vídeo, fotografia i instal·lacions multimèdia; és a partir dels anys noranta quan també incorpora internet a aquesta llista.

També des de la dècada dels noranta, inicia un nou tipus de projectes de llarga durada. En cadascun d'aquests projectes es desenvolupa un concepte principal que s'anirà estenent al llarg de diferents etapes i contextos.

Iteracions dels seus projectes icònics, com *Between the Frames: The Forum* (1983-1993), *The Board Room* (1988), i les sèries en curs *On Translation* (1995- ...) i *The Construction of Fear* (2008- ...) –s'han exposat a institucions i galeries de Nord-Amèrica, Sud-Amèrica, Europa, Àsia i l'Orient Mitjà. Muntadas participà a les edicions de la Documenta de 1977 i 1997, la Whitney Biennial de 1991, la Biennial de São Paulo de 1983, la Biennial de La Habana de 2000, la Biennial de Taipei de 2002, la Biennial de Gwangju de 2004, la Biennial d'Istanbul de 2011 i de 2021, i la Triennial de París de 2012. El 2005, va representar Espanya a la Biennial de Venècia, on va crear un projecte integral sobre l'evolució de la Biennial al llarg de la seva història. Les seves obres han estat presentades en exposicions individuals al MACBA, Barcelona; al Laboratorio Arte Alameda, Ciutat de Mèxic; al Museu de Weserburg, Bremen; a l'Espacio Fundación Telefónica, Buenos Aires; al MNCARS amb la mostra Entre/Between; a la Württembergischer Kunstverein, Stuttgart; i a l'Estação Pinacoteca, São Paulo. Des del 2011 ha estat treballant en el projecte *Asian Protocols*, presentat al Total Museum de Seül (2014), a 3331 Arts Chiyoda de Tòquio (2016) i a Three Shadows Photography Art Center de Beijing (2018). El 2021 va presentar l'exposició individual *La ciudad vacía* al Museo de Bellas Artes de Bilbao i va participar a la 13th Bienal de Shangai. El 2022, va presentar l'exposició individual *Exercises On Past And Present, Memories*, al Centro Andaluz de Arte Contemporáneo de Sevilla, i al 2023 a Ateneo Art Gallery de Manila.

Títol: ON TRANSLATION: LA MESA DE NEGOCIACIÓN II

Any: 1998-2005 (Veneza)

Tècnica: Taula de fusta, metacrilat serigrafiat, llum i llibres

Dimensions: 350 × 97 cm

Procedència: Galeria Prats Nogueras Blanchard

Dipositari: MACBA. Museu d'Art Contemporani de Catalunya

Una taula circular, en forma de corona seccionada en deu parts iguals i amb la superfície il·luminada per les representacions cartogràfiques més diverses i impenetrables. La taula se sustenta sobre la desigualtat d'altres detalls: el tornejat i la longitud discordants de les potes, anivellades amb munts de llibres perquè no coixegin. En aquesta malaptesa ebenista resideix un dels elements més intencionats de la peça: en l'elecció dels llibres, en el detall dels títols i autors amuntegats per mantenir la taula estable. Juntament amb les interpretacions i dades que hom sàpiga extreure, tornant a la superfície útil de la taula, de les abstruses cartografies abans esmentades. En la concepció d'origen, per a *l'exposició Muntadas: Proyectos, en la Fundación Telefónica* (Madrid, 1998), la instal·lació remetia a les lluites de poder pel control del puixant mercat de les telecomunicacions, incloent-hi transaccions temeràries i pactes aberrants amb la finalitat de repartir-se el pastís de la televisió digital per satèl·lit. Per a la Biennal de Venècia 2005, Muntadas concep una nova versió. Les cartografies, concerneixen ara a aspectes més específics de la producció, el consum i l'economia cultural, i a altres mesures i estadístiques sobre les seves indústries i mercats. Els llibres que anivellen i equilibren els mòduls del mobiliari —prèviament referits en la seva majoria a les teories, els negocis i les estratègies de la comunicació—, realcen igualment, en aquesta nova versió, els temes relatius a la globalització i rendibilitat quinària de les arts i activitats culturals.

Títol: CONJUNT D'UN CENTENAR DE PUBLICACIONS I EDICIONS D'ARTISTA

Any: 1971-2024

Tècnica: Diverses tipologies

Dimensions: Mesures diverses

Procedència: Galeria Prats Nogueras Blanchard

Dipositari: Morera. Museu d'art modern i contemporani de Lleida (pendent de confirmació)

Les publicacions són els mitjans que han permès a Muntadas aconseguir una circulació més plural i porosa de la seva obra, amb la capacitat per multiplicar-se i intervenir, així, en medis diversos i en diferents temporalitats. Mentre que en els seus projectes es troba habitualment la realització d'un vídeo, d'una instal·lació o d'una intervenció urbana, pel que fa a les publicacions no s'hi troba generalment la realització d'un únic element.

En paraules de Muntadas, "els meus projectes són un, són unitaris. Però aquests es diversifiquen en quantitats ingents de postals, potser fins a 100.000 postals, també poden incloure 17 plaques metàl·liques que es distribueixen per la ciutat a mode de senyalització, i un *website*".

Aquesta proposta recull un conjunt de més d'un centenar de publicacions vinculades a projectes de Muntadas des dels anys 70 fins l'actualitat, mostrant la importància que tenen per entendre la seva obra i els seus projectes.

Preu de la taula i el conjunt de publicacions: 124.740,00 € (IVA inclòs, regim especial REBU)

NAZARIO

Sevilla, 1944

Nazario és un dels pioners del còmic underground, considerat com un dels més destacats representants de la contracultura dels anys setanta i vuitanta a Espanya. Artista polivalent i amb una extensa trajectòria, ha desenvolupat també altres facetes entorn de la pintura, la fotografia i l'escriptura. Amb el seu treball va imaginar una nova manera d'abordar l'art retratant amb els seus dibuixos i il·lustracions la Barcelona d'una època, i va aconseguir convertir els seus originals en una disciplina artística autònoma, en un mitjà amb el qual experimentar i expressar-se.

L'obra de Nazario constitueix un sistema de pensament, una construcció ideològica, associats a la contracultura i les propostes estètiques de la qual representen la lluita per les llibertats democràtiques, en concret la lluita LGTBIQ+. Els seus dibuixos sorgeixen en plena transició democràtica, enfront dels ulls d'un país en convulsió on un col·lectiu d'artistes obria camí a la llibertat amb una vocació política i combativa.

Nazario és un artista molt rellevant que ha realitzat una important aportació al discurs de l'art contemporani nacional, posicionant el còmic com a mitjà d'expressió que sobreviu a la censura i que continua sent una eina fonamental per a vehicular el pensament actual en la lluita dels drets i llibertats del col·lectiu LGTBIQ+.

L'obra de Nazario s'ha exposat al Museo de Arte Contemporaneo de Sevilla, CAAC (2022), Salón del Cómic de Getxo, Bilbao (2018), Sala de exposiciones Vimcorsa, Córdoba (2016), Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofía, Madrid (2011), Art Center Berlin Friedrichstrasse. Berlín (2006), Instituto Cervantes, Bruselas (2006), MACBA Museu d'Art Contemporani de Barcelona, Barcelona (2024-2006), Círculo de Bellas Artes. Madrid (2006), Caixa Sabadell, Sabadell (2004), XII Festival Internacional de Cinema Eròtic de Barcelona, (2004) Galería Sen. Madrid (2004), Palau de la Virreina, Barcelona (2002), Claustro de exposiciones de la Diputación de Cádiz, Cádiz, (2000) Fundació La Caixa, A Coruña (1996), Biblioteca Nacional. Madrid (1998), Sala de Exposiciones de la Diputación de Huelva, Huelva (1992), entre d'altres.

Nazario té obra a les col·leccions de CAAC, Centre Andalus d'Art Contemporani, Arxiu La Fuente, Museu Nacional Centre d'Art Reina Sofia, Col·lecció Rafael Tous, Museu Nacional d'Art de Catalunya i Fundació La Caixa, entre d'altres. Recentment s'ha incorporat a les col·leccions de la Fundació Vila Casas (2023) i la col·lecció del Museu del traje de Madrid (2023).

Títol: HISTÒRIA DE TURANDOT

Any: 1988-1990

Tècnica: Tècnica mixta sobre paper

Dimensions: 200 x 160 x 5 cm

Procedència: Galeria Bombon Projects

Dipositari: Museu Abelló de Mollet del Vallès / MORERA. Museu d'art modern i contemporani de Lleida

Preu: 45.000,00 € + 21% IVA (9.450,00 €) = 54.450,00 €

Es tracta d'una sèrie de 47 dibuixos originals que narren d'una forma molt personal la famosa òpera de Puccini. Nazario va quedar fascinat, no sols per la seva temàtica, sinó per la possibilitat de recrear-se en l'estètica xinesa tan pròxima a la seva concepció barroca i minuciosa de la bellesa. Nazario considera *Història de Turandot* l'obra que culmina la seva carrera tant a nivell tècnic i plàstic com conceptual.

A més a més de la importància de la peça dins de la trajectòria de l'artista, *Història de Turandot* és l'únic còmic complet que queda de Nazario ja que normalment eren desmembrats i venuts per pàgina. És, doncs, una molt bona oportunitat per incorporar aquesta obra a la Col·lecció Nacional d'art Contemporani.

GERARD ORTIN CASTELLVÍ

Barcelona, 1988

Gerard Ortín Castellví és artista, cineasta i investigador. És llicenciat en Belles Arts per la Universitat de Barcelona, MFA al Sandberg Instituut d'Àmsterdam i MA Artists' Film and Moving Image a Goldsmiths University of London, on actualment cursa un doctorat. És professor associat del MFA de Documental Creatiu a UCL, i ha sigut tutor durant dos anys al MA Art and Ecology de Goldsmiths. Ha exposat a Whitechapel Gallery (Londres), Fundació Joan Miró (Barcelona), Tabakalera (Donostia), Stedelijk Museum Bureau of Amsterdam, Office for Contemporary Art (Oslo).

Els seus treballs s'han projectat a llocs com Centre Georges Pompidou (Paris), LUX (Londres), o l'Anthology Film Archives (Nova York), i en festivals com Visions du Réel (Nyon), Open City Film Festival (London), Cinéma du Réel (Paris), KVIFF (Karlovy Vary), HKIFF (Hong Kong) i Berlinale (Berlin). Va participar en el Pavelló Espanyol de la Biennal d'Arquitectura de Venècia 2023. el 2024 va ser guardonat amb el premi honorífic Márgenes Futura, atorgat pel festival Márgenes (Madrid).

Títol: Bliss Point

Any: 2023

Tècnica: Vídeo Digital. Apple ProRes 4444. Video 2K. 16:9. Color, So 5.1 i estèreo

Durada: 26 min

Edició: 2/5+1

Procedència: Gerard Ortin

Dipositari: MACBA. Museu d'Art Contemporani de Barcelona

Preu: 10.000,00 € (exempt d'IVA)

Es tracta de la tercera peça de la trilogia, centrada en la distribució i circulació de menjar. *Bliss Point* ens endinsa en l'accelerat ritme de les cadenes de distribució de menjar de nous i emergents règims tecno-capitalistes. La pel·lícula ens proposa un viatge fragmentat; des de cuines fantasma i estudis de publicitat alimentària fins a magatzems logístics gestionats amb intel·ligència artificial. Un repartidor creua la ciutat fins a un contenidor industrial on es cuinen hamburgueses.

Controlats per un algoritme, desenes de robots es desplacen per una retícula processant comandes on-line, mentre una impressora 3D genera un filet vegetal a partir d'un model digital. La noció de *Bliss Point* (punt de felicitat) fa referència a la palatabilitat comercial, a la quantitat justa de sal, sucre i greix per optimitzar un producte. Aquí, aquesta noció va més enllà per proposar una reflexió sobre les relacions entre percepció i distribució, treball humà i automatització, estètica i producció de menjar.

DOROTHÉE SELZ

París, 1946

Entre 1962 y 1972 va viatjar sovint a Londres, on quedà fascinada pels Beatles, els Rolling Stones, els concerts a l'Arts Lab creat por Jim Haynes, les cobertes de discos, la moda, l'estilo Twiggy, així como pels artistes pop que descobrí a les galeries.

A París, formà part de l'anomenat grup dels "Catalans de París", com els va batejar el crític Alexandre Cirici. Amb la seva parella aleshores, Antoni Miralda, desenvolupen la idea d'un art comestible i relacional. El grup porta a terme els Cerimonials, experiències d'art col·lectiu fonamentals en la història de la performance.

Divorciada el 1973, es va dedicar més especialment a la pintura i al dibuix, i a les escultures efímeres. Propera del moviment feminista, va ser una de les fundadores de *Femmes en lutte*, moviment engegat l'any 1975, com a reacció al Salon de l'Union des femmes peintres et sculpteurs, considerat massa normatiu, i que reclamava els mateixos drets per a les artistes que per a les treballadores. El 1978 va comissariar l'exposició *Sucre d'art* al Musée des Arts Décoratifs de París, on va reunir produccions populars d'Amèrica Llatina, Àsia i Europa, obres mestres de pastisseria, creacions d'art brut i obres de la col·lecció Daniel Spoerri. L'any 1980 va participar al festival L'Attrape-tripes de Chalon-sur-Saône. El 1991, va crear un "fresco comestible de colors" de 40 metres de llarg per a la Galeria Nacional Jeu de Paume. "*En aquests escultures, es tracta sobretot de nodrir una mica l'invisible*", explica.

En 2017, va participar a la 57a Biennal de Venècia per a les Cerimonials (1969-1975) amb "els Catalans de París", Miralda i Rabascall, artistes amb els quals treballa fins avui per diferents projectes.

Des dels anys 2000, D. Selz s'ha centrat principalment en la pintura i sèries de dibuixos fets a partir d'imatges impreses antigues: Batman, Sputnik, imatges de guerra o quaderns escolars.

També crea grans "*Escultures comestibles i efímeres*" anomenades "*Ofrenes*". Tot cobra vida de manera festiva gràcies a la participació activa del públic que pot "tastar allò que veu". La idea és que aquest art efímer quedi a la memòria. Està vinculat a l'esperit experimental d'Eat Art, creat per Daniel Spoerri. Al mateix temps, Dorothée Selz va pintar utilitzant la imatgeria popular com a punt de partida. La idea és tornar a la vida les imatges anomenades "banals". A través d'una pintura molt gràfica i dinàmica, destaca l'humor, l'insòlit o l'absurd d'una imatgeria poètica condemnada a l'oblit.

Títol: MIMETISME RELATIF – DISPARITION / MIMETISME RELATIF ET ALLEN JONES FIGURES (DÍPTIC)

Any: 1975

Tècnica: Dibuix a tinta índia sobre paper i collage

Dimensions: 50 x 65 cm (c/u)

Procedència: Juan Naranjo. Galeria de Arte y Documentos

Dipositari: MNAC. Museu Nacional d'Art de Catalunya

Preu: 21.000,00 € + 21% IVA (4.410,00 €) = 25.410,00 €

El 1990 un incendi va destruir el taller de l'artista i tota la seva obra. Afortunadament aquets dos dibuixos es van salvar perquè formaven part de la seva col·lecció particular i els guardava a casa seva. Són peces originals, i no es tracta de fotomuntatges, sinó de dibuixos tècnicament molt elaborats. Aquestes obres són molt preuades per Selz, la qual els ha preservat al llarg dels anys. Són representatives d'un posicionament crític coherent i, encara vigent, la denúncia del sexisme cultural en l'art contemporani.

“En aquella època treballava sobre les dones que exhibien el seu cos en la publicitat o en els calendaris. Havia vist a Londres una gran exposició d'Allen Jones, artista que no coneixia. Havia exposat aquella sèrie de mobles on les dones serveixen de dones en postures que podrien ser interessants si es parlés de SM, però en el seu cas era realment la utilització de la dona com a objecte sexual i decoratiu. Em va semblar xocant i ofensiva aquesta utilització de la dona. No estic convençuda per les explicacions donades a posteriori per aquest artista home, Allen Jones. Amb el meu modest dibuix afirmo que és un insult per la dona. No he canviat d'opinió des de llavors. Vaig partir del fullet amb fotos en blanc i negre. Vaig reproduir diverses escultures. El títol era “Allen Jones figures, Art contemporain et sexisme”. (Dorothée Selz)

MARGA XIMENEZ

Barcelona, 1950

Marga Ximenez es va formar a l'Escola d'Arts Aplicades i Oficis, la Llotja, de Barcelona, i en la classe de Josep Grau-Garriga va ser on es va introduir en l'art tèxtil. Durant l'any 1973 va completar la seva formació en el Marylebone Institute of Art de Londres. El 1978 Grau-Garriga va deixar vacant la seva plaça de docent i Ximenez va ocupar el seu lloc. Fins a l'any 2003 va ser professora de Tapís i d'Art Tèxtil Contemporani a l'actual Escola d'Art i Superior de Disseny Llotja de Barcelona, on va ensenyar a diverses generacions d'artistes del nostre país. Des del 1971, any en què va començar la seva trajectòria expositiva, la seva obra s'ha pogut veure en nombrosos espais catalans i internacionals com, per exemple: Fundació Joan Miró (Barcelona), Museu d'art de Cerdanyola (Cerdanyola, Barcelona), Museu de la Garrotxa (Olot, Girona), Arts Santa Mònica (Barcelona), Centre d'Art Maristany (Sant Cugat del Vallès, Barcelona), Acadèmia de Belles Arts de Sabadell (Sabadell, Barcelona), Tinglado 2 (Tarragona), Roca Umbert (Granollers, Barcelona), Museu de la Universitat d'Alacant (Alacant), Centralne Muzeum Włókiennictwa w Łodzi (Łódź, Polònia), Textiel Museum (Tilburg, Països Baixos), Biennal de Lausanne (Bèlgica) i el Musée Jean-Lurçat et de la Tapisserie contemporaine (Angers, França). El 1972 va obtenir el Primer Premio Nacional de Diseño de Estampados, atorgat per la Cámara de Moda Española.

El 1998, juntament amb l'artista visual Nora Ancarola, va fundar i dirigir l'espai d'art contemporani MX Espai 1010, que fins a l'any 2016 va funcionar al carrer de la Llibreteria de Barcelona i va esdevenir un important lloc de trobada d'artistes i poetes. El 1999 Ximenez i Ancarola també van crear Edicions 1010, (premi a les iniciatives de l'Associació de Crítics d'Art de Catalunya del 2008) mitjançant la qual van col·laborar en llibres d'artista amb Ester Xargay, Carles Hac Mor, Carme Riera i Montserrat Abelló, entre altres escriptors.

Ha coordinat i comissariat, entre 1998 i 2016, les biennals internacionals d'art tèxtil contemporani de petit format per al MX Espai 1010. Anteriorment s'ha dedicat a l'ensenyament de l'art i al disseny d'estampats.

El seu treball actual s'acompleix professionalment dins l'exploració de l'art tèxtil i sobre la pròpia identitat que la porta a un projecte amb la multiplicitat d'identitats i l'adopció d'heterònims i que, com a Yukimaro, Pia Remedios, Feliu Esteve o Col·lectiu Puntetes, entre d'altres.

Títol: LA FAMÍLIA

Any: 2001

Tècnica mixta (matalassos antics i fusta policromada amb pa d'or)

Dimensions: 240 x 280 x 40 cm

Procedència: de l'artista

Dipositari: MACBA. Museu d'Art Contemporani de Barcelona

Preu: 32.000,00 € (exempt d'IVA)

L'obra és una mena de retaule construït amb fusta, pa d'or i matalassos que recullen una genealogia familiar i ens situen davant del poder i la riquesa que ofega i obliga al desplaçament a famílies dels països més desfavorits del món, com també va passar a Catalunya abans i després del cop d'estat franquista.

"En principi he volgut fer una peça en record i homenatge a la meva pròpia família, però també i, tenint en compte que Barcelona també és terra d'immigrants, on refugiats i desplaçats, són transeünts que recorren la ciutat en família o amb el record de famílies desmembrades o acompanyades d'absències, emocionalment llunyanes, l'homenatge s'amplia a tots ells i elles.

És aquest escenari del viscut que m'interroga i del qual, a través de l'obra de Pia Remedios, el meu heterònim més proper, vull acostar i interpel·lar a l'espectador. És el diàleg que es produeix amb aquest heterònim, que em permet reconèixer-me en la història, en la meua pròpia història, la de l'altra, i la dels altres" (Marga Ximénez)